

Drukke aan de Stationsweg

De verkeersdrukke in ons dorp neemt toe en het verkeer moet tijdens de 'spits' worden geregeld door 'oom' agent. In het verleden gebeurde dat lange tijd met allerlei armbewegingen. Later met een bord met rode en groene vlakken. Hier heeft de moderne tijd al toegeslagen. Op elektronische wijze bedient de agent de stoplichten voor het rijdende verkeer. Ieder wacht geduldig tot het sein op veilig staat ...

Kaarekerak

't Was een mooie, straolende zeumerdag en d'r was beslote om naer 't strand te gaon. We verzaamelde op 't Winklerplaain, daer weunde me aamel in de buurt. Toe iederêen d'r was, gonge me op pad. M'n moeder en twêê tantes op de fiets en 't hêele krôost achter op de begaoziedraoger, op d'r aage fietsie of otostep, en in 't slechste gevaal lôôpes. Vaoders wazze d'r nie bij, die zatte op't baggerwaarek in 't buiteland. We reeje deur de Rembrandtlaon, linksaf de Stesjonsweg op. Bovenaan

was toe nog, midde op d'n dijk, een vluchtheuveltjie met 'n kassie waermee een pliesiegent de stoplichte bediende. Dà beurde enkeld as 't echt druk was op die kruising. As de febrieke en scheepswurreve uitgonge, of in de schofttije, kon't daer meraokels druk weze. Dan mos ie soms een hêêl hortie wachte voordà je over kon steke.

Azze me vedder mogge, gonge me deur de Kaarekstraet, rechtuit de Maarewestraet in. Verbij de haove hà je êêst Van Bêêst de sluitingfebriek. À 'k 'r aan trugdenkt, dan hoor 'k nog 't kollesaole gebonk van de mesienes. Een endjie vedder gong 't rechtsaf de Indestrieweg in. Links hà je kefé Van Zesse en daernae de kentore van scheepswaaref 'De Klop'. 't Hêêle veddere end wazze de loodse van de wurref en daer wier nog pneumaotisch geklonke. Een herrie, nie nermaol, je kon mekaor nie meer verstaon. Op 'n gegeve mement kwamme me rechts verbij 't slachthuis en daer hong mêêstal een ontaerde puttelucht. Moeder en m'n twêê tantes zagge d'r in die tijd nog best wel goed uit. Vendaeg d'n dag zou ie dat oneerbiejig MILF noeme. Zôôdoende wier d'r nogal is geroope of geflote naer de daomes die dan kwansquaosie tege mekaor zeeje: "Pff, stomme wurrefknuppels!"

Nae Kraaijevelds lierefebriek kreeg ie de wurref van Slobpies en dan gonge me linksaf, verbij 't baggerbedrijf van Prinsies, 't Kaarekerak op en zô naer 't strandjie. Daer groeve me êêst een paor kuiltjies waer de flesse limenaode, waoter en gezeuze, omwikkeld mè krante, in wiere begraeve. Koelboxe hadde me nò nooit van gehoord! Wel hadde me thermesflesse waerin koffie of thee wier meegenome, mor die breekbaore dinger wazze om d'n haoverklap kepot. Op de meegebrochte boteramme zat mêêstal slaøj mè temaot, haogelslag of pindaokaes. 't Rook daer heerlijk naer bruinenteer, dat kwam uit een houte loodsie van 'De Klop' waer klaaine baksies en ankers wiere geteerd. Op 't Kaarekerak hè'k zwemme geleerd en raakte gewend aan strôôming en eb en vloed. Laeter op

school kregen me zwembad, daar vond 'k niks aan. D'n badmeester zei datte me niet volleges 't boekje zwomme, waerop wij zeiden dat hem zwembad een stinkende betonnenbak met chloorwater was. Wie had 'r gelijk?

Een mandemaakertje